

3. Образовање за демократију и људска права

1. Три димензије ЕДЦ/ХРЕ

Образовање за демократско грађанство и образовање за људска права (ЕДЦ/ХРЕ) у средиште пажње ставља оно што би ученици требало да умеју да раде, а не оно што би наставници требало да их науче. Три основна начела која воде овај приступ, у чијем средишту су ученици и њихове компетенције и резултати, могу се најбоље илустровати примером.

- Слобода мишљења и изражавања је основни услов за учествовање у демократији и представља основно грађанско и политичко право. У ЕДЦ/ХРЕ ученици познају, разумеју и уважавају право на слободно мишљење и изражавање и знају на који начин је оно заштићено њиховим државним уставом. То је когнитивна димензија учења (знање, појмови и разумевање).
- У контексту ЕДЦ/ХРЕ, ученици уче како да користе ово основно људско право – право на слободу мишљења и изражавања. Управо зато што је активна примена тог права преко потребна за учествовање у демократског заједници, ученици се подстичу да размишљају о својим ставовима и буду способни да их изразе на различите начине, укључујући и способност јавног изношења мишљења (димензија учења заснована на стицању вештина).
- Како би применили своје право на слободно изражавање, ученицима је потребна храброст да износе своје ставове чак и у ситуацијама када су они супротни ставовима већине. Они уважавају туђа мишљења у духу толеранције и поштовања личности. Ако се неслагања и полемика ограниче на питања, а разлике у мишљењима не поистовећују са личностима које их заступају, сукоби се могу решити на ненасиљан начин (димензија разумевања заснована на ставовима и вредностима).

Оно што овај пример показује може се посматрати уопштено, не само у смислу оспособљавања ученика да користе било које друго људско право на исти начин, већ и у смислу учења и образовања уопште. Да би оно било релевантно и да би омогућавало стицање нових знања, учење се мора развити у три димензије које једна другу допуњују: а) знање, појмови и разумевање; б) вештине; в) ставови и вредности. Већ неколико деценија, наставници и радници у образовању прихватају такав концепт учења као мерило/стандард.

Ако ученици уче на овај начин, шта наставници ЕДЦ/ХРЕ треба да учине како би пружили одговарајуће могућности за учење? Укратко, одговор је следећи.

У ЕДЦ/ХРЕ циљ је подсицати ученике да постану млади грађани који:

- познају своја људска права и схватају услове од којих она зависе (учење „о” демократији и људским правима – упор. Увод, одељак 2.1);
- доживљавају школу као микросредину које уважава слободе и једнакост својих ученика, у склопу кога уче како да остваре своја и поштују туђа људска права (учење „кроз” демократију и људска права – упор. Увод, одељак 2.2);
- самим тим имају способност и самоувереност да примењују своја људска права, уз развијен осећај одговорности према другима и својим заједницама, гледајући на демократију и људска права као на право учешћа (учење „за” демократију и људска права – упор. Увод, одељак 2.3).

1.1 Когнитивна димензија ЕДЦ/ХРЕ: упознати и разумети демократију и људска права

ЕДЦ/ХРЕ на секундарном нивоу уводи учење о кључним документима као што су Општа декларација о људским правима (Декларација) и Европска конвенција о људским правима (Конвенција). Да резимирамо горе наведени пример, ученици морају знати да свако има право на слободу мишљења и изражавања, као и на слободан приступ информацијама путем

нецензурисаних медија, са изузецима могућим само из ваљаних разлога и у ограниченим околностима (члан 10. Конвенције). Државни устав и правно окружење треба да одражавају и штитите стандарде људских права и ученици их из те перспективе могу усвајати. На тај начин они могу схватити колико је само то једно право битно, у ствари пресудно, за остваривање демократије.

Неопходно је исто тако да ученици разумеју члан 14 Конвенције, који се односи на кључно начело једнакости и недискриминације: жене и мушкарци, богати и сиромашни, млади и стари, држављани и имигранти – сви ми имамо иста права. Остваривање тих права је процес који се непрестано развија и један од приоритета демократских система управљања заснованих на људским правима.

Коначно, ученици морају схватити зашто слободе захтевају законски оквир и са собом носе одређене одговорности (Декларација, члан 29). Слобода изражавања грађанима дозвољава промовисање сопствених интереса у плуралистичком друштву, а у таквом такмичарском окружењу увек ће постојати добитници и губитници. Устав, правила и закони морају успоставити оквир који ће ограничавати привилегије моћних и штитити слабе – без прављења разлика. Међутим, правилима се не може решити сваки проблем због чега чланови заједнице треба да поделе одговорности једни према другима.

Људска права су законски, али не и нормативни оквир. То од ученика захтева да препознају у којој мери су начела људских права истински остварена унутар њихових заједница, као и друштва у целини.

Европска конвенција о људским правима (4.11.1950)**Члан 10****Слобода изражавања**

(1) Свако има право на слободу изражавања. Ово право укључује слободу поседовања сопственог мишљења, примања и саопштавања информација и идеја без мешања јавне власти и без обзира на границе. Овај члан не спречава државе да захтевају дозволе за рад телевизијских, радио и биоскопских предузећа.

(2) Пошто коришћење ових слобода повлачи за собом дужности и одговорности, оно се може подвргнути формалностима, условима, ограничењима или казнама прописаним законом и неопходним у демократском друштву у интересу националне безбедности, територијалног интегритета или јавне безбедности, ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља или морала, заштите угледа или права других, спречавања откривања обавештења добијених у поверењу, или ради очувања ауторитета и непристрасности судства.

Члан 14**Забрана дискриминације**

Уживање права и слобода предвиђених у овој Конвенцији обезбеђује се без дискриминације по било ком основу, као што су пол, раса, боја коже, језик, вероисповест, политичко или друго мишљење, национално или социјално порекло, припадност националној мањини или заједници, имовно стање, рођење или други статус.

Универзална декларација о људским правима (10.12.1948.)**Члан 29**

1. Свако има обавезе према заједници у којој је једино могућ слободан и пун развој његове личности.

2. У вршењу својих права и слобода свако се може подвргнути само оним ограничењима која су предвиђена законом искључиво у циљу обезбеђења потребног признања и поштовања права и слобода других, као и задовољења правичних захтева морала, јавног поретка и општег благостања у демократском друштву.

Укратко, ова три члана одражавају супротстављеност индивидуалних слобода и потребе за довођењем права појединаца у равнотежу путем оквира који те слободе истовремено ограничава и штити.

Ученици који ово схватају, научили су много „о” демократији и људским правима; то је когнитивна димензија ЕДЦ/ХРЕ.

1.2 Партиципативна димензија ЕДЦ/ХРЕ: гледати на демократију и људска права као на право учествовања

Да би могли активно учествовати у демократском друштву ученици треба да науче како да остваре своја права и слободе – на пример, право на слободан приступ информацијама и на слободу мишљења, ставова и изражавања. Требало би да имају и активно искуство у интеракцији са другима – као што је промовисање сопствених интереса, постизање компромиса преговарањем и сагласност око дефинисања „општег благостања” (Декларација, члан 29). Требало би да буду способни да делују у оквиру правила и прихвате ограничења која им она постављају. Требало би да развију став одговорности за добробит других и заједнице у целини.

Укратко, требало би не само да разумеју импликације и повезаност између три претходно

наведена члана о људским правима, већ и да уважавају њихове основне вредности и делују у складу са њима. Чинећи то, кроз демократске процесе одлучивања који не доводе до кршења људских права, морају бити способни да ускладе своје интересе са интересима других и заједнице у целини.

Ученици који су прошли кроз овакву обуку, научили су како да учествују у демократском друштву. То је димензија ЕДЦ/ХРЕ заснована на активном деловању – учење „за” демократију и људска права, у циљу унапређивања и заштите демократије, владавине закона и људских права.

1.3 Културна димензија ЕДЦ/ХРЕ: схватати демократију и људска права као нормативне смернице за школски и свакодневни живот

Знање и вештине могу оспособити појединца за учешће у демократији у техничком смислу, али не чине од њега демократског грађанина. У рукама расисте, на пример, таква врста способности може бити злоупотребљена као оружје против заједнице засноване на демократији и људским правима. Знања и вештине које не почивају на вредностима људских права су за демократију у дословном смислу безвредне.

Због тога ЕДЦ/ХРЕ обухвата и културну димензију. Култура учења и подучавања мора одражавати поруку ЕДЦ/ХРЕ. Док стичу знања путем преношења садржаја (слушање предавања, читање) и компетенције путем оспособљавања (демонстрација, пракса и обучавање), ученици развијају вредности и ставове кроз сопствено искуство.

На пример, млади људи стичу самопоуздање уз подршку и подстицај својих родитеља и наставника. Једино од ученика који су уживали пуно поштовање својих наставника можемо очекивати да се на исти начин понашају према својим вршњацима. Вредности људских права се стичу кроз процес социјализације у школи – подучавање „кроз”, или у духу демократије и људских права.

Вредности људских права дефинисали су Уједињене нације, Савет Европе и друге организације којеразматрају начела одговорности, једнакости и недискриминације; учешћа и укључивања..

Док се учење „о” демократији и људским правима може спроводити у оквиру посебних предмета (на пример друштвених наука, историје, грађанског васпитања и образовања), културна димензија ЕДЦ/ХРЕ, подучавање „кроз” демократију и људска права, представља изазов за целу школу – људска права и демократија постају педагошка смерница школске заједнице и призма кроз коју се процењују сви елементи управљања школом.